

UCHWAŁA NR XIX/104/2012
RADY GMINY MIRZEC
z dnia 28 marca 2012 r.

w sprawie stanowiska Rady Gminy w Mircu dotyczącego finansowania oświaty w gminie Mirzec

Na podstawie § 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity - Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz § 35 Statutu Gminy Mirzec stanowiącego załącznik do uchwały Nr XII/69/2003 Rady Gminy w Mircu z dnia 30 grudnia 2003r. w sprawie przyjęcia jednolitego tekstu Statutu Gminy Mirzec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2004r. Nr 24, poz. 421 z późn. zm.)

Rada Gminy w Mircu uchwala co następuje :

§ 1

Przyjmuje się stanowisko Rady Gminy w Mircu dotyczące finansowania oświaty w gminie Mirzec, w brzmieniu określonym załącznikiem do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Wójta Gminy Mirzec do doręczenia przedmiotowego stanowiska Związkowi Miast i Gmin Regionu Świętokrzyskiego z siedzibą w Kielcach

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy w Mircu

Robert Gralec

Stanowisko Rady Gminy w Mircu dotyczące finansowania oświaty w gminie Mirzec.

Gmina Mirzec prowadzi 8 szkół podstawowych, jedno gimnazjum i 2 przedszkola obsługiwane przez Zespół Obsługi Szkół i Przedszkoli.

W szkołach podstawowych i w gimnazjum uczy się 778 uczniów, tzw. uczniów „subwencyjnych”, na których gmina otrzymuje subwencję oświatową.

Niestety 207 wychowanków oddziałów „0” i wychowanków przedszkoli subwencja nie obejmuje, a rosnące zainteresowanie rodziców wychowaniem przedszkolnym sprawia, że liczba dzieci nieobjętych subwencją rośnie.

Nasze szkoły i przedszkola zatrudniają łącznie w przeliczeniu na pełne etaty 117,97 nauczycieli.

Liczba uczniów przypadających na etat nauczyciela wynosi : 8,68 i to właśnie koszty utrzymania nauczycieli stanowią ok. 86% wszystkich kosztów oświatowych.

Do subwencji oświatowej w 2011 roku dołożyliśmy prawie 4 mln złotych z dochodów własnych.

Zgodnie z art. 5a ust. 3 ustawy o systemie oświaty środki niezbędne na realizację zadań oświatowych, w tym na wynagrodzenia nauczycieli oraz utrzymanie szkół i placówek, zagwarantowane są w dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Powtórzeniem tych przepisów jest regulacja zawarta w art. 30ust. 8 ustawy KN. Zgodnie z tym przepisem środki niezbędne na średnie wynagrodzenie nauczycieli, o których mowa a art.30 ust 3KN wraz z wydatkami pochodnymi od wynagrodzeń, środki na odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, o którym mowa w art. 53 ust 1 tej ustawy oraz środki na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli z uwzględnieniem doradztwa metodycznego, o których mowa w art. 70a ust 1 KN, zagwarantowane są przez państwo w dochodach jst.. Dochodami jst. w myśl art. 167 ust 2 Konstytucji RP są : dochody własne, subwencje ogólne, w tym część oświatowa tej subwencji, dotacje celowe z budżetu państwa..

W świetle obowiązujących przepisów, jedynym punktem odniesienia w zakresie bilansowania środków na zadania własne (w tym zadania oświatowe) mogą być łączne dochody danego samorządu terytorialnego, a nie tylko część oświatowa subwencji ogólnej, która jest jedynie jednym ze źródeł dochodów.

Zgodnie z ustawą o dochodach jednostek samorządu terytorialnego algorytm podziału subwencji oświatowej uzależnia wysokość przyznawanych danej jst. środków od skali i struktury realizowanych zadań, mierzonych liczbą uczniów i wychowanków, z uwzględnieniem stopni awansu zawodowego nauczycieli.

Zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami Gmina otrzymuje subwencję oświatową, której wysokość głównie uzależniona jest od ilości uczniów powyżej 7 roku życia, a ilość nauczycieli jedynie jest uwzględniana w algorytmie podziału jako jedna z tzw. wag. Wychowankowie przedszkoli do naliczenia subwencji oświatowej w ogóle nie są brani po uwagę.

Rozwijając myśl, rosnąca ilość dzieci nieobjętych subwencją przy malejącej liczbie uczniów „subwencyjnych” oraz nie malejącej licznie nauczycieli, doprowadza do coraz większej zapaści w finansach gminy.

Karta Nauczyciela skutecznie uniemożliwia przeprowadzenie restrukturyzacji zatrudnienia w małych szkołach. Rząd ułatwia dziwne mechanizmy typu przekazanie szkół osobom prywatnym czy stowarzyszeniom, zamiast radykalnie unowocześnić przestarzałe zapisy obowiązującej ustawy dającej nauczycielom przywileje, które kłócą się z dzisiejszymi realiami społecznymi.